

Publicerad 2006-11-05 18:57 av Lilla_Lala

Det var det där med den ständigt närvarande osäkerheten...

Då när du sa ja

varför dröjde du så?

Ja, jag vet att du blev chockad
att du hade velat vänta
men ändå

De sekunder du dröjde
kändes som en evighet
och jag skrattade nervöst
fast jag grät inombords

Kanske för att jag innerst inne visste
att det var lite för tidigt
men jag behövde bekräftelsen

Förlåt att jag tog uppgiften ifrån dig
Förlåt att jag ville för mycket för fort

Jag var i ett så desperat behov
av att bli den du älskat mest
Hur mäter man det?

Jag har dig i alla fall nu
och det känns bra
men då när du sa ja
varför bad du mig hålla det hemligt?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lilla_Lala med Poeter.se id #11021 innehar upphovsrätten